

Heliga Trefaldighet – lovad och upphöjd i evighet

Vi ser i Bibeln hur Gud steg för steg uppenbarar sitt mysterium. Något liknande är det på det personliga planet för oss alla. Steg för steg kan vi lära känna Gud bättre och bättre. Detsamma gäller våra mänskliga relationer. Varje människa är skapad till Gud avbild. Därför är hon också ett mysterium, både för sig själv och för andra. Inför Guds mysterium måste vi alltid visa den största vördnad. ”Prisad vare du, Herre, våra faders Gud, lovad och upphöjd i evighet” (Till Dan B:29), sjöng vi i dagens responsoriepsalm. Den refrängen borde eka inom oss under hela vårt liv: ”lovad och upphöjd i evighet”. Det är vår grundattityd gentemot Gud. Det är vår stora värdighet som människa att vi kan och får lov att lova och upphöja, att tillbe och prisa Gud. Hela Bibeln är en enda lärobok i vad det innebär att växa in i denna grundhållning av tillbedjan och lovsång. Mer och mer kan vi lära oss att finna vår djupaste glädje i att få lova och upphöja Gud. Ju mer vi växer in i denna lovsångens glädje inför Gud, desto mer kan vi också glädja oss över att se något av hans mysterium återspeglad i varje människa, skapad till hans avbild. Det är just detta som vi erfar – eller borde lära oss att erfa – när vi tillsammans med andra människor firar gudstjänst, liturgi till Guds ära, för att lova och upphöja honom i både tid och evighet.

”Herren! Herren! – en Gud, barmhärtig och nådig, långmodig och stor i mildhet och trofasthet” (2 Mos 34:6). Så fick Mose erfa Guds mysterium. Hans tro på Gud får vi som kristna dela till fullo. Men i Jesus Kristus får vi veta ännu mer om Gud. Han öppnar vägen till den fulla förståelsen av Guds innersta mysterium för oss. Han sänder oss sin Ande in i vårt innersta, för att vi inifrån skall lära känna den kärlek som av all evighet förenar Fadern och Sonen i Andens enhet. Först genom Jesus har Treenighetens mysterium yppats för oss människor. Men redan i det gamla förbundet kan något av detta mysterium anas. Steg för steg vill Gud ge oss del av sin hemlighet: att han är en enda Gud i tre personer. Var och en av oss är kallad att växa in i en allt djupare förståelse av Treenighetens mysterium. Samtidigt övergår det oss totalt. I sista hand kan vi bara falla ner i tillbedjan och säga: ”lovad och upphöjd i evighet”. Slutmålet för vårt liv ligger i den eviga härligheten, som Jesus har öppnat för oss, där vi tillsammans med alla änglar och helgon får upprepa vårt ”lovad och upphöjd i evighet”.

I dagens kollektbön sammanfattas allt detta: ”Gud, vår Fader, du som sände din sannings Ord och den helige Ande för att avslöja ditt underbara mysterium, skänk oss den sanna tron, så att vi bekänner dig och Sonen och Anden, en enda Gud, allsmäktig och upphöjd”. Tron på den treenige Guden är kärnan i vår kristna tro. Samtidigt har många kristna aldrig riktigt tagit till sig denna fulla tro och låtit den genomsyra deras liv och tänkesätt. Vi behöver en evangelisation bland de kristna,

så att de alla till fullo kan berikas och förvandlas av denna tro på den treenige Guden. Varje kristen är kallad till att växa in i en allt djupare relation med Fadern och Sonen genom den helige Ande. I vår bön är vi alltid förenade med Sonen i hans relation till Fadern. Vår bön är en delaktighet i hans bön. Vi får ständigt säga vad han säger av all evighet: Fader Vår, Abba. Fadern känner igen något av sin Son i var och en av oss. Vi är kallade att bli allt mer likgestaltade med Sonen. Vi får dela hans bön, så att vi kan göra hans gärningar och tala hans ord. Den helige Ande verkar hela tiden inom oss för att hålla vår enhet med Sonen levande och göra den fruktbar i allt vad vi är och gör.

Genom dopet har vi blivit ett Andens tempel, där den treenige Guden bor som i sitt eget hem, i sin helgedom. Djupt inom oss väller detta nådens heliggörande liv fram som ett levande vatten. Dopvattnet har inte torkat ut. Vi är bebodda och uppfyllda av Guds eget liv. Men det ligger på en sådan djupnivå, att vi inte kan fatta det med våra sinnesförmögenheter. I stället har vi fått tron, hoppet och kärleken som förenar oss med Gud, ögonblick för ögonblick. Mer och mer kan vi lära oss låta oss ledas av dessa tre teologala dygder eller kraftkällor. Det kan ta sin tid, innan vi lär oss detta. Under tiden kan vi känna oss tomma och uttorkade, eftersom våra känslor inte hänger med. Just under en jobbig tid av ensamhet – som denna coronatid – kan vi känna denna känslotorka ännu mer. Samtidigt kan vi då lära oss att dyka ner på trons, hoppets och kärlekens nivå. Där kan vi alltid upprepa vår heliga refräng: ”lovad och upphöjd i evighet”.

Varje mässa börjar i den heliga Treenighetens namn. Sedan följer Paulus ord: ”Nåd från vår Herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den helige Ande åt er alla” (2 Kor 13:13). Varje mässa slutar i Treenighetens namn med välsignelsen. Varje kristet liv börjar i Treenighetens namn i dopet. Varje kristet liv måste också få sluta i Treenighetens namn. Då måste vi ha hunnit vänja oss vid att ständigt leva till Treenighetens pris och ära. Då måste vi ha lärt oss att ta emot allt ur den treenige Gudens hand – och känna igen något av den treenige Guden i varje människa, ja, värda hans bild i varje människa vi möter. Så småningom leds vi då in i den kosmiska liturgi, där allt skapat deltar för att lova och upphöja den heliga Trefaldighet. En gång hoppas vi att få gå in i den himmelska liturgin, där vi i alla evigheters evighet får dela Guds egen härlighet. Lovad och upphöjd vare den heliga Treenigheten nu och i all evighet.